

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого
Кафедра кримінального права № 2

ПРОГРАМА

навчальної дисципліни

«Теорія та практика кваліфікації кримінальних правопорушень»

Рівень вищої освіти – другий (магістерський) рівень

Ступінь вищої освіти – магістр

Галузь знань – 08 «Право»

Спеціальність – 081 «Право»

Статус навчальної дисципліни – за вибором студента

Затверджено на засіданні
Вченої ради
протокол № від р.

Ректор

_____ **Анатолій Гетьман**

Програма навчальної дисципліни «Теорія та практика кваліфікації кримінальних правопорушень» для здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 08 «Право», спеціальності 081 «Право», спеціалізації ОПП «Досудове розслідування» слідчо-криміналістичного інституту . Харків: Нац.юрид.ун-т ім..Ярослава Мудрого, 2021. – 30 с.

Розробники:
Харитонов Сергій Олександрович,
доктор юридичних наук, доцент
Дзюба Юрій Павлович,
кандидат юридичних наук, доцент

Затверджено на засіданні кафедри кримінального права № 2
(протокол № 1 від 31 серпня 2021 р.)

Завідувач кафедри – Харитонов Сергій Олександрович, доктор юридичних наук, доцент

Зміст

1. Вступ.....	4
2. Опис навчальної дисципліни (навчальні одиниці).....	9
3. Зміст програми навчальної дисципліни.....	10
4. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни	16
4.1. Форми організації освітнього процесу та види навчальних занять.....	16
4.2. Самостійна робота здобувачів вищої освіти	16
4.3. Освітні технології та методи навчання	16
4.4. Форми педагогічного контролю та система оцінювання якості сформованих компетентностей за результатами засвоєння навчальної дисципліни	17
4.5. Навчально-методичне та інформаційне забезпечення навчальної дисципліни	20
Додаток 1. Карта предметних компетентностей з навчальної дисципліни	24
Додаток 2. Карта результатів навчання здобувача вищої освіти, сформульованих у термінах компетентностей	27
Додаток 3. Матриця зв'язків модулів навчальної дисципліни, результатів навчання та предметних компетентностей в програмі навчальної дисципліни.....	29

1. Вступ

1.1. Мета та завдання навчальної дисципліни.

Мета навчальної дисципліни «Теорія та практика кваліфікації кримінальних правопорушень» – формування у здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня навчання глибоких теоретичних знань, належних вмінь та навичок, необхідних для ефективної практичної діяльності у галузі застосування кримінального закону; розвиток здібностей тлумачити норми кримінального права; вироблення навичок правильного застосування кримінально-правових норм при вирішенні практичних казусів, а також вміння аргументувати свою позицію; виховання у студентів шанобливого ставлення до кримінального права та закону як до засобів захисту громадян, їх прав, свобод та законних інтересів, інтересів суспільства та держави від кримінально протиправних посягань;

Завданням дисципліни є поглиблене вивчення здобувачами вищої освіти теоретичних засад кваліфікації кримінальних правопорушень; набуття практичних навичок швидко та правильно орієнтуватися у чинному законодавстві України про кримінальну відповідальність; вироблення умінь вирішувати складні питання застосування кримінального закону, що виникають під час кваліфікації кримінальних правопорушень; поглиблення навичок відмежовувати кримінальні правопорушення від діянь, що не є кримінально протиправними; формування здатності чітко розмежовувати кримінальні правопорушення між собою; уміння вирішувати питання колізії та конкуренції кримінально-правових норм, що виникають під час кваліфікації кримінальних правопорушень; формування розуміння юридичної природи правових позицій Верховного Суду та правових висновків Європейського суду з прав людини та вміння застосовувати їх на практиці.

1.2. Статус навчальної дисципліни у структурі освітньо-професійної програми: навчальна дисципліна за вибором студента.

1.3. Пререквізити: «Кримінальне право. Частина Загальна», «Кримінальне право. Частина Особлива», «Кримінальне процесуальне право», «Теорія права», «Конституційне право», «Порівняльне правознавство».

1.4. Кореквізити: «Теорія та практика кримінального процесуального доказування», «Теорія та практика застосування заходів забезпечення кримінального провадження», «Розслідування кримінальних правопорушень: загальнокриміналістичні засади методики, тактики та технологій», «Запобігання корупції»

1.5. Постреквізити: «Міжнародне співробітництво у боротьбі зі злочинністю», «Міжнародне кримінальне право».

1.6. Перелік предметних компетентностей здобувача вищої освіти:

ПК – 1. Здатність застосовувати принципи верховенства права для розв'язання складних задач і проблем, у тому числі, у ситуаціях правової невизначеності.

ПК – 3. Здатність аналізувати та оцінювати вплив Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини на розвиток правової системи та правозастосування в Україні.

ПК – 5. Здатність використовувати сучасні правові доктрини та принципи у правотворчості та в процесі застосування інститутів публічного і приватного права, а також кримінальної юстиції.

ПК – 6. Здатність обґрунтовувати та мотивувати правові рішення, давати розгорнуту юридичну аргументацію.

ПК – 9. Здатність застосовувати міждисциплінарний підхід в оцінці правових явищ та правозастосовній діяльності.

ПК – 10. Здатність ухвалювати рішення у ситуаціях, що вимагають системного, логічного та функціонального тлумачення норм права, а також розуміння особливостей практики їх застосування.

ПК – 13. Здатність доносити до фахівців і нефахівців у сфері права

інформацію, ідеї, зміст проблем та характер оптимальних рішень з належною аргументацією.

ПК – 14. Здатність самостійно готувати проекти нормативно-правових актів, обґрунтовувати суспільну обумовленість їх прийняття, прогнозувати результати їх впливу на відповідні суспільні відносини.

ПК – 15. Здатність самостійно готувати проекти актів правозастосування, враховуючи вимоги щодо їх законності, обґрунтованості та вмотивованості.

ПК – 1.1. Здатність аналізувати механізми оцінки ефективності юридичної практики за напрямками (галузями) юридичної діяльності.

ПК – 1.2. Здатність демонструвати знання й розуміння правових систем в умовах глобалізації.

ПК – 1.3. Здатність розрізняти принципи інститутів публічного і приватного права в юридичній діяльності.

ПК – 1.5. Здатність вирішувати колізійні проблеми правового регулювання суспільних відносин.

ПК – 1.6. Здатність демонструвати знання юридичної техніки та її прикладних аспектів (правотворчості, законодавчої техніки, техніки створення корпоративних актів, юридичних документів, систематизації юридичних актів, юридичного письма та юридичної термінології тощо).

ПК – 1.11 Здатність виявляти та оцінювати основні тенденції розвитку сучасного кримінального та кримінального процесуального права в умовах глобалізації, їх вплив на криміналізацію нових видів кримінальних правопорушень та конвергенцію кримінальної процесуальної форми.

Експлікація загальних і спеціальних компетентностей визначається в карті предметних компетентностей (Додаток 1)

1.7. *Перелік результатів навчання здобувача вищої освіти:*

РН НД – 3. Проводити збір, інтегрований аналіз та узагальнення матеріалів з різних джерел, включаючи наукову та професійну літературу, бази даних, цифрові, статистичні, тестові та інші, та перевіряти їх на

достовірність, використовуючи сучасні методи дослідження.

РН НД – 4. Здійснювати презентацію свого дослідження з правової теми, застосовуючи першоджерела та прийоми правової інтерпретації складних комплексних проблем, що постають з цього дослідження, аргументувати висновки.

РН НД – 6. Обґрунтовано формулювати свою правову позицію, вміти опонувати, оцінювати докази та наводити переконливі аргументи.

РН НД – 7. Дискутувати зі складних правових проблем, пропонувати і обґрунтовувати варіанти їх розв'язання.

РН НД – 13. Аналізувати та оцінювати практику застосування окремих правових інститутів.

РН НД – 14. Обґрунтовувати правову позицію на різних стадіях правозастосування.

РН НД – 16. Брати продуктивну участь у розробці проектів нормативно-правових актів, обґрунтовувати суспільну обумовленість їх прийняття, прогнозувати результати їх впливу на відповідні суспільні відносини.

РН НД – 17. Інтегрувати необхідні знання та розв'язувати складні задачі правозастосування у різних сферах професійної діяльності.

РН НД – 1.1. Визначати індикатори якості й ефективності юридичної практики.

РН НД – 1.2. Демонструвати знання й розуміння проблематики глобалізації в контексті розвитку сучасних правових систем.

РН НД – 1.3. Аналізувати механізми публічно-правового і приватно-правового регулювання в юридичній практиці.

РН НД – 1.4. Характеризувати особливості інноваційної діяльності та інноваційного менеджменту у правовій сфері.

РН НД – 1.5. Демонструвати знання та розуміння механізму подолання правових колізій в правозастосовній практиці.

РН НД – 1.6. Демонструвати знання юридичної техніки та її

прикладних аспектів в дискурсі правової епістемології та юридичної практики.

РН НД – 1.11. Виявляти проблеми правозастосування під час досудового розслідування кримінальних правопорушень і пропонувати способи їх вирішення з використанням наявних теоретичних і прикладних знань відповідно до принципу верховенства права.

Експлікація результатів освоєння навчальної дисципліни і результатів навчання за спеціальністю і спеціалізацією визначається в карті результатів навчання, сформульованих у термінах компетентностей (Додаток 2)

1.8. Модулі програми навчальної дисципліни.

Модуль 1. Загальні положення кваліфікації кримінальних правопорушень.

Модуль 2. Кваліфікація кримінальних правопорушень за елементами й ознаками складу кримінального правопорушення.

Модуль 3. Спеціальні положення кваліфікації кримінальних правопорушень.

Програма навчальної дисципліни – сукупність модулів, їх певна послідовність, що сприяє оволодінню певними компетентностями, необхідними для досягнення конкретних результатів навчання. Кожен модуль має певну логічну завершеність стосовно необхідних результатів освоєння освітньо-професійної програми в цілому. У межах модуля теми не визначаються.

Модульний принцип побудови програми навчальної дисципліни забезпечує гнучкість змісту навчальної дисципліни, що відбивається в можливості його диференціації і інтеграції. Безперервність змістовного і логічного переходу між модулями програми навчальної дисципліни, а також збільшення нового знання стають можливими завдяки застосуванню принципу «дидактичної спіралі».

Кількість навчальних одиниць (дидактичний обсяг) змісту навчальної дисципліни має відповідати структурі навчальної дисципліни та реальному навчальному часу студентів.

Дидактичний обсяг навчальної дисципліни визначає розробник експертним способом з орієнтацією на предметну сферу навчальної дисципліни, а також на компетентності та результати навчання.

Кількісно-якісні показники реалізації програми навчальної дисципліни в межах дидактичної структури визначаються у таксономії навчальної дисципліни.

Експлікація модулів компетентнісно-орієнтованої програми навчальної дисципліни визначається у матриці зв'язків між модулями навчальної дисципліни, результатами навчання та предметними компетентностями (Додаток 3).

2. Опис навчальної дисципліни (навчальні одиниці)

Курс	Рівень освіти, галузь знань, спеціальність, спеціалізація	Дидактична структура та кількість годин
<p>Кількість кредитів ЄКТС: 4,0</p> <p>Кількість модулів*: 3</p> <p>Загальна кількість годин: 120</p> <p>Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2-4, самостійної роботи студента - 10-16.</p>	<p>Рівень освіти – другий (магістерський)</p> <p>Галузь знань – 08 «Право»</p> <p>Спеціальність – 081 «Право»</p> <p>Спеціалізація – Освітньо-професійна програма «Теорія та практика кваліфікації кримінальних правопорушень»</p>	<p>Модуль 1 Лекції: 6 Практичні заняття: 6 Самостійна робота: 24</p> <p>Модуль 2 Лекції: 8 Практичні заняття: 8 Самостійна робота: 32</p> <p>Модуль 3 Лекції: 6 Практичні заняття: 6 Самостійна робота: 24</p> <p>Види контролю: поточний контроль; підсумковий контроль знань (диференційований залік)</p>

* рекомендується: не більше 2-3 модулів для навчальних дисципліни, які вивчаються один семестр; не більше 4-6 модулів для навчальних дисциплін, які вивчаються два семестри.

--	--	--

3. Зміст програми навчальної дисципліни

Модуль 1. Загальні положення кваліфікації кримінальних правопорушень.

Загальна характеристика кримінальних правопорушень і проблеми їх правильної кваліфікації. Теоретичні підходи та нормативно-правова основа формування поняття «кваліфікація кримінальних правопорушень». Поняття кваліфікації кримінальних правопорушень

Підстави кваліфікації кримінальних правопорушень. Поняття та види кваліфікації кримінальних правопорушень. Суспільно-небезпечне діяння як фактична підстава кваліфікації кримінальних правопорушень. Предмет доказування у кримінальному провадженні і коло фактичних обставин (фактична підстава), що підлягають встановленню під час досудового розслідування як необхідна умова правильної кваліфікації кримінальних правопорушень. Юридична (нормативно-правова) підстава кваліфікації кримінальних правопорушень. Склад кримінального правопорушення як юридична підстава кваліфікації. Поняття та структура складу кримінального правопорушення: загальна характеристика. Склад кримінального правопорушення і кримінально-правова норма, їх співвідношення і взаємозв'язок. Особливості нормативного закріплення ознак і елементів складів кримінального правопорушення в статтях КК.

Гносеологічні та формально-логічні засади кваліфікації кримінальних правопорушень. Основні прийоми та форми пізнавальної діяльності, що використовуються в процесі кваліфікації. *Віднесення* *одиночного явища* (вчиненого суспільного небезпечного діяння) *до множини явищ*, - суспільно небезпечних діянь певного виду (типу) як процес пізнавальної діяльності під час кваліфікації кримінальних правопорушень. Логіко-юридичні основи пізнавальної діяльності як наукове підґрунтя правильної кваліфікації кримінальних правопорушень. Кваліфікація кримінальних правопорушень як дедуктивна операція, що відповідає вимогам і правилам категоричного силізму.

Розмежування кримінальних правопорушень як важлива складова у процедурі їх кваліфікації. Результати кваліфікації кримінальних правопорушень та їх закріплення в актах кримінального провадження. Відмежування кримінальних правопорушень від інших правопорушень, що не є кримінально протиправними.

Види кваліфікації кримінальних правопорушень. Офіційна (легальна) та неофіційна кваліфікація. Кваліфікація кримінальних правопорушень органами досудового розслідування, органами дізнання, слідчим, прокурором на різних етапах досудового розслідування кримінального провадження. Кваліфікація кримінальних правопорушень судом на різних стадіях судового провадження.

Доктринальна та звичайна (буденна) кваліфікація. Правильна та неправильна (помилкова) кваліфікація кримінальних правопорушень. Недостатня та надлишкова кваліфікація.

Принципи кримінально-правової кваліфікації кримінальних правопорушень. Поняття та види принципів кваліфікації кримінальних правопорушень, їх значення для правильного застосування закону про кримінальну відповідальність.

Законність як принцип кваліфікації кримінальних правопорушень. Принцип об'єктивності кваліфікації. Точність як принцип кваліфікації кримінальних правопорушень. Офіційність – як важливий принцип дотримання прав та законних інтересів громадян. Обов'язок держави забезпечити правильну кваліфікацію вчиненого кримінального правопорушення як важлива гарантія законності. Точність і повнота як базові принципи кваліфікації кримінальних правопорушень. Принцип індивідуальності кваліфікації. Принцип вирішення спірних питань на користь особи, дії якої кваліфікуються та недопустимість подвійного інкримінування.

Етапи кваліфікації кримінальних правопорушень як послідовне встановлення у вчиненому суспільно небезпечному діянні елементів (і відповідних їм ознак) складу кримінального правопорушення. Встановлення фактичних обставин вчиненого кримінального правопорушення, обрання кримінально-правових норм та їх тлумачення в процесі кваліфікації кримінальних правопорушень. Порівняння ознак вчиненого суспільно небезпечного діяння

(фактичний склад) з ознаками складу кримінального правопорушення, що визначений у відповідній кримінально-правовій нормі. Юридичне закріплення кваліфікації.

Етапи (стадії) кваліфікації кримінальних правопорушень залежно від характеру виконуваних кримінально-процесуальних дій: на стадії досудового розслідування, судового розгляду й ухвалення судових рішень, апеляційного та касаційного провадження.

Модуль 2. Кваліфікація кримінальних правопорушень за елементами й ознаками складу кримінального правопорушення.

Кваліфікація за об'єктом кримінального правопорушення. Поняття об'єкта кримінального правопорушення. Структура суспільних відносин об'єкта кримінально-правової охорони та її значення в процесі кваліфікації кримінальних правопорушень. Встановлення механізму посягання на об'єкт кримінально-правової охорони. Класифікація та види об'єктів кримінального правопорушення, їх значення для кваліфікації.

Предмет кримінального правопорушення. Співвідношення об'єкта і предмета кримінального правопорушення, їх відмінність. Загальні та спеціальні (додаткові) ознаки предмета кримінального правопорушення. Значення предмета кримінального правопорушення для кваліфікації. Поняття потерпілого від вчинення кримінального правопорушення, його значення для кваліфікації.

Об'єктивна сторона кримінального правопорушення та її значення для кваліфікації. Встановлення суспільно небезпечного діяння (дії чи бездіяльності), його ознак та форм як необхідна умова кваліфікації кримінальних правопорушень. Суспільно небезпечні наслідки діяння та їх значення для кваліфікації кримінальних правопорушень. Поняття та види суспільно-небезпечних наслідків. Поділ складів кримінальних правопорушень на матеріальні, формальні та усічені, його значення для встановлення моменту закінчення кримінального правопорушення. Встановлення характеру і розміру шкоди, завданої кримінальним

правопорушення, як обов'язкова умова правильної кваліфікації. Причинний зв'язок між суспільно небезпечним діянням і суспільно небезпечними наслідками та його значення для кваліфікації кримінальних правопорушень. Особливості встановлення причинного зв'язку у кримінальних правопорушеннях, передбачених статтею кримінального закону з бланкетною диспозицією. Місце, час, обстановка, спосіб, засоби вчинення кримінального правопорушення та їх значення для кваліфікації.

Кваліфікація за ознаками суб'єкта кримінального правопорушення. Поняття суб'єкта кримінального правопорушення: його ознаки та види суб'єктів. Спеціальний суб'єкт кримінального правопорушення. Особливості кваліфікації співучасті у кримінальних правопорушеннях зі спеціальним суб'єктом.

Особливості кваліфікації та види відповідальності юридичних осіб у кримінальному праві. Застосування заходів кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб.

Вік, з якого може наставати кримінальна відповідальність. Осудність та неосудність. Критерії встановлення неосудності (медичний та психологічний). Правила Мак-Натена 1843 року при встановленні стану неосудності у кримінальному праві Англії та США. Поняття «непереборного імпульсу» в американському кримінальному праві. Обмежена осудність, її значення для кваліфікації кримінальних правопорушень.

Суб'єктивна сторона складу кримінального правопорушення та її значення для кваліфікації. Вина як ознака суб'єктивної сторони: поняття та значення. Умисел як форма вини, зміст інтелектуальної, вольової ознак умисної вини. Кваліфікація кримінальних правопорушень при прямому і непрямому умислах, а також при заздалегідь обдуманому умислі або такому, що виник раптово; при визначеному, невизначеному та альтернативному видах умислу. Кваліфікація кримінальних правопорушень, що вчинюються з необережною формою вини: при кримінально протиправній самовпевненості та недбалості. Відмежування в процесі кваліфікації кримінально

протиправної самовпевненості від непрямого умислу та кримінально протиправної недбалості від казусу. Мотив і мета як ознаки суб'єктивної сторони кримінального правопорушення. Значення встановлення мотиву і мети для правильної кваліфікації кримінальних правопорушень. Помилка і її значення для кваліфікації кримінальних правопорушень. Юридична помилка та її види. Фактична помилка та її види.

Модуль 3. Спеціальні положення кваліфікації кримінальних правопорушень.

Поняття та види стадій вчинення кримінального правопорушення та їх значення для кваліфікації. Кваліфікація закінченого кримінального правопорушення. Кваліфікація готування та замаху на вчинення кримінального правопорушення. Особливості кримінальної відповідальності за готування до вчинення кримінального правопорушення, її обмежувальний характер (ч. 2 ст. 14 КК). Особливості відображення в процесуальних документах кваліфікації незакінченої кримінально протиправної діяльності.

Добровільна відмова, її поняття, ознаки та правові наслідки. Встановлення можливості добровільної відмови на різних стадіях вчинення кримінального правопорушення. Дійове каяття: поняття, значення для кваліфікації кримінальних правопорушень та правові наслідки. Відмежування добровільної відмови від дійового каяття та відмови від повторення дії.

Кваліфікація співучасті у кримінальному правопорушенні. Загальні положення теорії кваліфікації кримінальних правопорушень, вчинених у співучасті, підстави та межі кримінальної відповідальності за співучасть у вчиненні кримінального правопорушення. Поняття та ознаки співучасті у кримінальному правопорушенні. Види співучасників кримінального правопорушення та кваліфікація їх діянь. Кваліфікація кримінальних правопорушень в залежності від форм співучасті. Особливості відображення в процесуальних документах кваліфікації кримінально протиправної діяльності співучасників.

Кваліфікація співучасті у кримінальному правопорушенні залежно від ролі співучасника – виконавець (співвиконавець), організатор, підбурювач, пособник. Кваліфікація співучасті у кримінальному правопорушенні залежно від форми співучасті: проста і складна, без попередньої змови, за попередньою змовою, організованою групою чи злочинною організацією. Кваліфікація співучасті у кримінальних правопорушеннях зі спеціальним суб'єктом, при ексцесі виконавця, провокації вчинення кримінального правопорушення, при невдалому підбурюванні або пособництві, при добровільній відмові співучасників.

Акцесорна концепція співучасті. Концепція самостійної відповідальності співучасників в країнах англо-американської правової системи та концепція «еквівалентності причин». Поняття колективної відповідальності.

Кваліфікація причетності до вчинення кримінального правопорушення: її види, відмінність від співучасті.

Кваліфікація множинності кримінальних правопорушень. Поняття і види множинності. Одиничне кримінальне правопорушення як елемент множинності. Види одиничних кримінальних правопорушень та їх значення для кваліфікації. Кваліфікація повторності кримінальних правопорушень, поняття, ознаки та види повторності. Відмінність повторності кримінальних правопорушень від продовжуваного кримінального правопорушення. Кваліфікація кримінальних правопорушень за сукупністю: поняття, види, значення для кваліфікації. Кваліфікація рецидиву : поняття, ознаки, види та значення рецидиву для кваліфікації.

Кваліфікація кримінальних правопорушень при конкуренції кримінально-правових норм. Поняття, ознаки, види конкуренції кримінально-правових норм. Конкуренція кримінально-правових норм, що співвідносяться як «загальна» і «спеціальна» норми та як «частка» і «ціле». Відмежування конкуренції норм від ідеальної та реальної сукупності кримінальних правопорушень. Подолання темпоральної конкуренції при вирішенні питання щодо зворотної дії закону про кримінальну відповідальність у часі.

4. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни

4.1. Форми організації освітнього процесу та види навчальних занять:

- форми організації освітнього процесу: навчальні заняття; самостійна робота; практична підготовка; контрольні заходи.

- види навчальних занять: лекції, практичні заняття, індивідуальні заняття, консультації.

4.2. Самостійна робота здобувачів вищої освіти

Самостійна робота – вид поза аудиторної роботи навчального характеру, яка спрямована на вивчення програмного матеріалу навчального курсу. Під час самостійної роботи студент має самостійно опрацювати конспекти лекцій, рекомендовану літературу, нормативні акти, матеріали емпіричних досліджень до тем, що виносяться на практичні заняття.

Формами самостійної роботи студентів є: індивідуальна підсумкова письмова робота; доопрацювання матеріалів лекції; робота в інформаційних мережах; наукове повідомлення з вузькоспеціальною проблематикою; підготовка тематичних презентацій; підготовка та публікація наукових статей, тез тощо; розробка схем, таблиць з тем початкової дисципліни; анотування наукових статей і монографій; здійснення аналізу законопроектів та змін законодавства.

Самостійна робота студентів полягає у вивченні додаткової навчальної, наукової літератури, ознайомленні із законодавством про кримінальну відповідальність за кримінальні правопорушення проти власності інших країн, узагальненні практики застосування при кваліфікації кримінальних правопорушень проти власності судом та ін. Самостійна робота призначена для поглиблення знань студентів із тем, що передбачені навчальною дисципліною.

4.3. Освітні технології та методи навчання

- освітні технології: проблемного навчання, контекстного навчання, студентоцентроване навчання, аудіо-візуальні технології, наукові дискусії, інтерактивні технології, ІТ-технології тощо;

- методи навчання: поєднання словесних, наочних та практичних методів, метод проблемного викладання, прес-конференції, ділові ігри, мозкові штурми, моделювання професійних ситуацій, кейс-метод, метод дискусії, круглий стіл тощо.

4.4. Форми педагогічного контролю та система оцінювання якості сформованих компетентностей за результатами засвоєння навчальної дисципліни

Формами контролю знань студентів є поточний та підсумковий контроль.

Поточний контроль знань студентів включає:

контроль якості засвоєння студентами програмного матеріалу навчальної дисципліни на практичних заняттях із застосуванням таких засобів: усне/письмове опитування, експрес-опитування, вирішення практичних завдань, участь у розробці кейсу, підготовка презентації, есе, реферату тощо. Поточний контроль має на меті перевірку рівня підготовки студента у вивченні поточного матеріалу. У ході практичного заняття студент може отримати оцінку за чотирибальною шкалою (0, 3, 4, 5);

- контроль якості засвоєння студентами програмного матеріалу навчальної дисципліни, що проводиться наприкінці модулів у формі колоквіумів.

Обов'язковою формою самостійної роботи студентів є підготовка індивідуальної підсумкової письмової роботи. Максимальна кількість балів за результатами захисту індивідуальної підсумкової письмової роботи – 20 балів.

Формою підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни є диференційований залік. Мінімальна кількість балів для отримання диференційованого заліку – 60 балів.

Розподіл балів між формами організації освітнього процесу і видами контрольних заходів:

Поточний контроль				Самостійна робота студентів	Підсумковий контроль	Підсумкова оцінка знань
Практичні заняття					I	
Модуль № 1	Модуль № 2	Модуль №3				
мах 6	мах 8	мах 6		мах 20	Мах 60	Мах 100

Критерії оцінювання результатів навчання

Вид контролю	Кількість балів	Критерії (за кожною з оцінок)
Поточний контроль на практичному занятті	Мах 5	Відмінне засвоєння навчального матеріалу з теми, можливі окремі несуттєві недоліки.
	4	Добре засвоєння матеріалу з теми, але є окремі помилки.
	3	Задовільний рівень засвоєння матеріалу, значна кількість помилок.
	Min 0	Незадовільний рівень засвоєння матеріалу.
Колоквіум	Мах 10	Результати опрацювання матеріалу високі, можлива незначна кількість несуттєвих помилок.
	5	Задовільний рівень засвоєння матеріалу, значна кількість помилок.
	Min 0	Незадовільний рівень засвоєння матеріалу.
Підсумкова письмова робота	Мах 20	Робота оформлена відповідно до вимог кафедри. Робота не містить методологічних помилок, є посилання на джерела та власні висновки. При захисті продемонстровані глибокі знання теми, а також доведеність висновків, позицій, класифікацій тощо.
	15	Робота оформлена відповідно до вимог кафедри. Робота містить незначні методологічні помилки, є посилання на джерела, є власні висновки. При захисті продемонстровані достатні знання теми, а також доведеність висновків, позицій, класифікацій тощо.
	10	Робота оформлена відповідно до вимог кафедри, але з незначними помилками. Робота містить методологічні та змістовні помилки, є посилання на джерела, є власні висновки. При захисті продемонстровані достатні знання теми, але виникли проблеми з аргументації окремих понять та суджень у роботі, доведеність висновків.

	5	<p>Робота оформлена з помилками та порушеннями кафедральних вимог щодо форми роботи.</p> <p>Робота містить методологічні та змістовні помилки, використано недостатню кількість джерел для обґрунтування дослідження та висновків.</p> <p>При захисті виникли труднощі щодо розкриття змісту теми, наведення аргументів стосовно окремих положень роботи та обґрунтованості і доведеності висновків.</p>
	Min 0	<p>Робота оформлена неналежним чином, без посилання на джерела та містить методологічні помилки.</p> <p>При захисті автор роботи не може продемонструвати знання з обраної теми, навести аргументацію понять та здійснити аналіз інформації.</p> <p>Робота виконана з порушенням вимог академічної доброчесності.</p>
Диференційований залік	100	<ol style="list-style-type: none"> 1. Всебічне, систематичне і глибоке знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, у тому числі орієнтація в основних наукових доктринах і концепціях навчальної дисципліни. 2. Засвоєння основної та додаткової літератури, рекомендованої кафедрою. 3. Здатність до самостійного поповнення знань з навчальної дисципліни й використання отриманих знань у практичній роботі.
	90	<ol style="list-style-type: none"> 1. Повне знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни. 2. Засвоєння основної літератури та знайомство з додатковою літературою, рекомендованою кафедрою. 3. Здатність до самостійного поповнення знань з дисципліни, розуміння їх значення для практичної роботи.
	85	<ol style="list-style-type: none"> 1. Достатньо повне знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, за відсутності у відповіді суттєвих помилок. 2. Засвоєння основної літератури, рекомендованої кафедрою. 3. Здатність до самостійного поповнення знань з дисципліни, розуміння їх значення для практичної роботи.
	75	<ol style="list-style-type: none"> 1. Знання основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, в обсязі, достатньому для подальшого навчання і майбутньої роботи за професією. 2. Засвоєння основної літератури, рекомендованої кафедрою. 3. Помилки й суттєві неузгодженості у відповіді на заліку за наявності знань для їх самостійного усунення або за допомогою викладача.

	70	<p>1. Знання основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, в обсязі, достатньому для подальшого навчання і майбутньої роботи за професією.</p> <p>2. Ознайомлення з основною літературою, рекомендованою кафедрою.</p> <p>3. Помилки у відповіді на заліку за наявності знань для усунення найсуттєвіших помилок за допомогою викладача.</p>
зараховано	60	<p>1. Прогалини в знаннях з певних частин основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни.</p> <p>2. Наявність помилок у відповіді на питання на заліку.</p>
не зараховано	55	<p>1. Відсутність знань значної частини основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни.</p> <p>2. Неможливість продовжити навчання або здійснювати професійну діяльність без проходження повторного курсу з цієї дисципліни.</p>

4.5 Навчально-методичне та інформаційне забезпечення навчальної дисципліни

Нормативно-правові акти

1. Кримінальний кодекс України : [Електронний ресурс]. Режим доступу: [\[https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text\]](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text)
2. Практика судів України з кримінальних справ (2014–2015 рр.) / уклад. В. І. Тютюгін ; за заг. ред. В. Я. Тація. – Харків : Право, 2016. – 800 с.
3. Постанови пленумів Верховного суду України та вищих спеціалізованих судів України в кримінальних та адміністративних провадженнях [Текст]: (ОФІЦ. ТЕКСТ) / Упоряд. С. А. Кузьмін, М. С. Кучеренко. – К. : ПАЛИВОДА А. В., 2015. 736 с.

Основна література:

1. Актуальні проблеми кримінально-правової кваліфікації: навч. посіб. / за заг. ред В.В. Топчія; наук. ред. В.І. Антипова. Вінниця : ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. 896 с.

2. Велика українська юридична енциклопедія. Харків: Право. Т.17: Кримінальне право. 2017. 1064 с.
3. Основи кваліфікації злочинів. : навч. посібник / М.І. Панов, Ю.П. Дзюба, І.О.Зінченко та ін.. – Харків: Право, 2019. – 384 с.
4. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник / В. Я. Тацій, В. І. Тютюгін, В. І. Борисов та ін.; за ред.: В. Я. Тація, В. І. Тютюгіна, В. І. Борисова. 6-те вид., перероб. і допов. Харків : Право, 2020. 584 с.
5. Кримінальне право України: Особлива частина: підручник /За ред. В.Я. Тація, В.І. Борисова, В.І.Тютюгіна. 6-те вид., переробл. і допов. Харків: Право, 2020. 768 с.
6. Кваліфікація злочинів : навч. посіб. / [Г. М. Анісімов, О. О. Володіна, І. О. Зінченко та ін.] ; за ред. М. І. Панова. Вид. 2-ге, допов. та випр. Х. : Право, 2017. 360 с.
7. Панов М. І. Загальні засади кваліфікації злочинів : лекція / М. І. Панов. Х. : Право, 2016. 104 с.
8. Тацій В.Я. Об'єкт і предмет злочину в кримінальному праві: монографія Харків: Право, 2016. 256 с.
9. Ус О.В. Теорія та практика кримінально-правової кваліфікації : лекції / О. В. Ус. Харків : Право, 2018. 368 с
10. Хавронюк М.І. Проступок, його сутність і порядок досудового розслідування та судового розгляду: новітні середньо азійські підходи порівняно з уже відомими. Право України. 2020. № 2. С. 119-137.

Додаткова література:

1. Антипов В.І. Кримінальний кодекс України в контексті міжнародного права та практики Європейського Союзу з прав людини: правові норми, судова практика, науково-практичний коментар / В.І.Антипов.- Харків: Право, 2019.- 1200 с. Кримінальне право України і Англії: порівняльний аналіз (окремі питання Загальної частини): навчальний посібник для студентів II курсу першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, галузі знань 29 «Міжнародні відносини», спеціальності 293 «Міжнародне право»/2-ге

- електронне видання, переробл. та дополн.// С.О. Харитонов, Ю.П. Дзюба, І.О. Зінченко, І.В. Самощенко, К.М. Оробець, А.С. Осадча. - Харків: Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, 2020. – 146 с.
2. Орловський Р.С. Теоретичні та методологічні проблеми інституту співучасті у кримінальному праві України: монографія /Р.С. Орловський.- Харків: Право, 2019. – 624с.
 3. Петришин О.В., Зінченко О.В. Правова карта сучасного світу: навч. посіб. для студентів-магістрів юрид. вищ. навч. закл. і ф-тів/О.В.Петришин, О.В. Зінченко.- Харків: Право, 2018. – 508 с.
 4. Пономаренко Ю.А. Загальна теорія визначення караності кримінальних правопорушень: монографія .- Харків: Право, 2020. – 720с.
 5. Хавронюк М.І. Проступок, його сутність і порядок досудового розслідування та судового розгляду: новітні середньоазійські підходи порівняно з уже відомими // Право України. – 2020. – № 2. – С. 119-137.
 6. Велика українська юридична енциклопедія.- Харків: Право. - Т.17: Кримінальне право.- 2017.- 1064 с.
 7. Колос М.І. Українське кримінальне право: походження, розвиток і сучасність: монографія /М.І.Колос.- Київ: ВД «Освіта України», 2019.-836с.
 8. Кузьмін Е.Е. Кримінальне право зарубіжних країн: навчально-методичний посібник /передмова Є.Л.Стрельцова.- Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2018.- 96с.
 9. Правові позиції Європейського суду з прав людини: аналітичний огляд / О.М. Дроздов, О.В. Дроздова; за заг. ред. О.М. Дроздова, М.С. Ковтун, В.І. Ковтуна. – Харків: Видавничий буд-к «Фактор», 2018. – 624 с.
 10. Шаблистий В. В. Нові виклики зворотної дії закону про кримінальну відповідальність у часі. Вісник Кримінологічної асоціації України : зб. наук. пр. / Харків. нац. ун-т внутр. справ, Кримінолог. асоц. України. 2017. - № 1 (15). - С. 159-166.

Інтернет-ресурси:

- [http:// www. legislationline.org /Criminal codes](http://www.legislationline.org/Criminal_codes) - веб-сторінка забезпечує доступ до кримінальних кодексів держав-учасниць ОБСЄ.
- [http:// www. Legislation.gov.uk](http://www.Legislation.gov.uk) – офіційна сторінка парламенту Великої Британії.
- [www. Law.justia.com /codes/](http://www.Law.justia.com/codes/) - веб-сторінка забезпечує доступ до законів та правові ресурсів США.

СЕНМК

- Стандартний електронний навчально-методичний комплекс кафедри кримінального права №2.URL

Матеріальне забезпечення навчальної дисципліни

- Відкритий доступ до Інформаційно-правових систем ЛІГА:ЗАКОН (Система ГРАНД та Система аналізу судових рішень VERDICTUM).
- «Професійна юридична система «Мега-НаУ» [http //zakon.nau.ua](http://zakon.nau.ua),
- правові журнали “Право України» та його додатки [http//pravoua.com.ua](http://pravoua.com.ua),
- доступ можливий у залі правової інформації Навчально-бібліотечного комплексу (вул. Пушкінська 84-А, 3 поверх) (web-сайт [http// library.nlau.edu.ua](http://library.nlau.edu.ua))

Карта предметних компетентностей з навчальної дисципліни

Шифр та назва компетентностей за спеціальністю і/або спеціалізацією	Шифр та назва компетентностей з навчальної дисципліни
ЗК – загальні (універсальні) компетентності. (обрати компетентності згідно зі змістом навчальної дисципліни)	ПК – предметні компетентності з навчальної дисципліни
ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	ПК3. Здатність аналізувати та оцінювати вплив Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини на розвиток правової системи та правозастосування в Україні. ПК10. Здатність ухвалювати рішення у ситуаціях, що вимагають системного, логічного та функціонального тлумачення норм права, а також розуміння особливостей практики їх застосування.
ЗК2. Здатність проводити дослідження на відповідному рівні.	ПК6. Здатність обґрунтовувати та мотивувати правові рішення, давати розгорнуту юридичну аргументацію.
ЗК3. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.	ПК1.5. Здатність вирішувати колізійні проблеми правового регулювання суспільних відносин.
ЗК4. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.	ПК9. Здатність застосовувати міждисциплінарний підхід в оцінці правових явищ та правозастосовній діяльності.
ЗК6. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).	ПК 14. Здатність самостійно готувати проекти нормативно-правових актів, обґрунтовувати суспільну обумовленість їх прийняття, прогнозувати результати їх впливу на відповідні суспільні відносини
ЗК7. Здатність приймати обґрунтовані рішення.	ПК1. Здатність застосовувати принципи верховенства права для розв'язання складних задач і проблем, у тому числі, у ситуаціях правової невизначеності. ПК15. Здатність самостійно готувати проекти актів правозастосування, враховуючи вимоги щодо їх законності, обґрунтованості та вмотивованості.
ЗК8. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності).	ПК10. Здатність ухвалювати рішення у ситуаціях, що вимагають системного, логічного та функціонального тлумачення норм права, а також розуміння особливостей практики їх застосування. ПК13. Здатність доносити до фахівців і нефахівців у сфері права інформацію, ідеї, зміст проблем та характер оптимальних рішень з належною аргументацією.

ЗК9. Здатність працювати в міжнародному середовищі.	ПК 5. Здатність використовувати сучасні правові доктрини та принципи у правотворчості та в процесі застосування інститутів публічного і приватного права, а також кримінальної юстиції.
ЗК1.1. Здатність вирішувати проблеми інноваційного характеру.	ПК1. Здатність застосовувати принципи верховенства права для розв'язання складних задач і проблем, у тому числі, у ситуаціях правової невизначеності.
ЗК1.2. Здатність оцінювати та підтримувати якість результату професійної і соціальної діяльності.	ПК6. Здатність обґрунтовувати та мотивувати правові рішення, давати розгорнуту юридичну аргументацію. ПК 1.1. Здатність аналізувати механізми оцінки ефективності юридичної практики за напрямками (галузями) юридичної діяльності.
ЗК1.3. Здатність формулювати особисту думку та доказово її представляти.	ПК1.6. Здатність демонструвати знання юридичної техніки та її прикладних аспектів (правотворчості, законодавчої техніки, техніки створення корпоративних актів, юридичних документів, систематизації юридичних актів, юридичного письма та юридичної термінології тощо).
ЗК1.5. Здатність до лідерства, відповідальності, ухвалення неупереджених і вмотивованих рішень.	ПК – 6. Здатність обґрунтовувати та мотивувати правові рішення, давати розгорнуту юридичну аргументацію.
СК – спеціальні компетентності (обрати компетентності згідно зі змістом навчальної дисципліни)	
СК 1. Здатність застосовувати принципи верховенства права для розв'язання складних задач і проблем, у тому числі, у ситуаціях правової невизначеності.	ПК15. Здатність самостійно готувати проекти актів правозастосування, враховуючи вимоги щодо їх законності, обґрунтованості та вмотивованості при кваліфікації кримінальних правопорушень проти власності.
СК 3. Здатність аналізувати та оцінювати вплив Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини на розвиток правової системи та правозастосування в Україні.	ПК 1.2. Вміння обґрунтовувати використання правових позицій Конституційного Суду України, Верховного Суду та практики Європейського суду з прав людини в правозастосовній діяльності при кваліфікації кримінальних правопорушень проти власності
СК5. Здатність використовувати сучасні правові доктрини та принципи у правотворчості та в процесі застосування інститутів публічного і приватного права, а також кримінальної юстиції.	ПК1. Здатність застосовувати принципи верховенства права для розв'язання складних задач і проблем, у тому числі, у ситуаціях правової невизначеності.
СК6. Здатність обґрунтовувати та мотивувати правові рішення, давати розгорнуту юридичну аргументацію.	ПК15. Здатність самостійно готувати проекти актів правозастосування, враховуючи вимоги щодо їх законності, обґрунтованості та вмотивованості при кваліфікації кримінальних правопорушень проти власності.
СК9. Здатність застосовувати	ПК 1.2. Здатність демонструвати знання й

міждисциплінарний підхід в оцінці правових явищ та правозастосовній діяльності.	розуміння правових систем в умовах глобалізації.
СК10. Здатність ухвалювати рішення у ситуаціях, що вимагають системного, логічного та функціонального тлумачення норм права, а також розуміння особливостей практики їх застосування.	ПК 1.2. Вміння обґрунтовувати використання правових позицій Конституційного Суду України, Верховного Суду та практики Європейського суду з прав людини в правозастосовній діяльності щодо кваліфікації кримінальних правопорушень проти власності.
СК13. Здатність доносити до фахівців і нефахівців у сфері права інформацію, ідеї, зміст проблем та характер оптимальних рішень з належною аргументацією	ПК – 1.6. Здатність демонструвати знання юридичної техніки та її прикладних аспектів (правотворчості, законодавчої техніки, техніки створення корпоративних актів, юридичних документів, систематизації юридичних актів, юридичного письма та юридичної термінології тощо).
СК14. Здатність самостійно готувати проекти нормативно-правових актів, обґрунтовувати суспільну обумовленість їх прийняття, прогнозувати результати їх впливу на відповідні суспільні відносини.	ПК 1.3. Здатність розрізняти принципи інститутів публічного і приватного права в юридичній діяльності.
СК15. Здатність самостійно готувати проекти актів правозастосування, враховуючи вимоги щодо їх законності, обґрунтованості та вмотивованості.	ПК 1.1. Здатність застосовувати знання основних понять, категорій, термінології та положень кримінального права України як підставу правильної кваліфікації кримінальних правопорушень та для усунення прогалин правового регулювання і вирішення проблем правозастосування.
СК1.1. Здатність аналізувати механізми оцінки ефективності юридичної практики за напрямками (галузями) юридичної діяльності.	ПК 1.2. Вміння обґрунтовувати використання правових позицій Конституційного Суду України, Верховного Суду та практики Європейського суду з прав людини в правозастосовній діяльності при кваліфікації кримінальних правопорушень проти власності
СК1.2. Здатність демонструвати знання й розуміння правових систем в умовах глобалізації.	ПК10. Здатність ухвалювати рішення у ситуаціях, що вимагають системного, логічного та функціонального тлумачення норм права, а також розуміння особливостей практики їх застосування.
СК1.3. Здатність розрізняти принципи інститутів публічного і приватного права в юридичній діяльності.	ПК13. Здатність доносити до фахівців і нефахівців у сфері права інформацію, ідеї, зміст проблем та характер оптимальних рішень з належною аргументацією.
СК1.5. Здатність вирішувати колізійні проблеми правового регулювання суспільних відносин.	ПК 15. Здатність самостійно готувати проекти актів правозастосування, враховуючи вимоги щодо їх законності, обґрунтованості та вмотивованості.
СК1.6. Здатність демонструвати знання юридичної техніки та її прикладних аспектів (правотворчості, законодавчої	ПК 6. Здатність обґрунтовувати та мотивувати правові рішення, давати розгорнуту юридичну аргументацію.

техніки, техніки створення корпоративних актів, юридичних документів, систематизації юридичних актів, юридичного письма та юридичної термінології тощо).	
--	--

Додаток 2

Карта результатів навчання здобувача вищої освіти, сформульованих у термінах компетентностей

Шифр та назва РН за спеціальністю і / або спеціалізацією	Модуль НД	Шифр та назва РН з навчальної дисципліни
ПРН – результати навчання за спеціальністю /спеціалізацією (обрати результати навчання згідно зі змістом навчальної дисципліни)		Результати навчання з навчальної дисципліни
ПРН 3. Проводити збір, інтегрований аналіз та узагальнення матеріалів з різних джерел, включаючи наукову та професійну літературу, бази даних, цифрові, статистичні, тестові та інші, та перевіряти їх на достовірність, використовуючи сучасні методи дослідження.	№1	РН 1. Розуміння сутності кваліфікації кримінальних правопорушень. РН 10. Розуміння особливостей конструкції складів кримінальних правопорушень (матеріальні, формальні та усічені) та їх значення для кваліфікації кримінальних правопорушень. РН 7. Розуміння складу кримінального правопорушення як нормативно-правової підстави кваліфікації.
ПРН4. Здійснювати презентацію свого дослідження з правової теми, застосовуючи першоджерела та прийоми правової інтерпретації складних комплексних проблем, що постають з цього дослідження, аргументувати висновки	№3	РН 12. Розуміння особливостей кваліфікації кримінальних правопорушень при наявності ознак, визначених у законі оціночними поняттями та при бланкетних диспозиціях закону про кримінальну відповідальність. РН 17. Розуміння особливостей кваліфікації ускладнених одиничних, закінчених триваючого та продовжуваного кримінального правопорушення.
ПРН 6. Обґрунтовано формулювати свою правову позицію, вміти опонувати, оцінювати докази та наводити переконливі аргументи.	№3	РН 19. Розуміння особливостей кваліфікації незакінченого кримінального правопорушення та можливість добровільної відмови від доведення посягання до кінця при незакінченому кримінально протиправному діянні. РН 22. Розуміння особливостей кваліфікації кримінальних правопорушень при рецидиві.
ПРН 7. Дискутувати зі	№1	РН 3. Розуміння догіко-гносеологічних основ

складних правових проблем, пропонувати і обґрунтовувати варіанти їх розв'язання.		кваліфікації кримінальних правопорушень. РН 9. Розуміння особливостей кваліфікація кримінальних правопорушень за їх об'єктивною та суб'єктивною стороною. РН 15. Здатність розмежовувати склади кримінальних правопорушень між собою та відмежовувати від діянь, що не є кримінально протиправними
ПРН13. Аналізувати та оцінювати практику застосування окремих правових інститутів.		РН 17. Розуміння особливостей кваліфікація ускладнених одиничних, закінчених триваючого та продовжуваного кримінального правопорушення. РН – 21. Здатність кваліфікувати кримінальні правопорушення за сукупністю
ПРН 14. Обґрунтовувати правову позицію на різних стадіях правозастосування.	№ 2	РН 11. Здатність кваліфікувати кримінальні правопорушення при помилці особи об'єкті, предметі кримінального правопорушення, при помилці в суспільній небезпечності діяння, в характері (виді) та розмірі суспільно небезпечних наслідків, у розвитку причинного зв'язку, при відхиленні дії або удару.
ПРН16. Брати продуктивну участь у розробці проектів нормативно-правових актів, обґрунтовувати суспільну обумовленість їх прийняття, прогнозувати результати їх впливу на відповідні суспільні відносини.	№1	РН7. Розуміння складу кримінального правопорушення як нормативно-правової підстави кваліфікації. РН 10. Розуміння особливостей конструкції складів кримінальних правопорушень (матеріальні, формальні та усічені) та їх значення для кваліфікації кримінальних правопорушень.
ПРН17. Інтегрувати необхідні знання та розв'язувати складні задачі правозастосування у різних сферах професійної діяльності.	№2	РН 8. Здатність кваліфікувати кримінальні правопорушення за їх об'єктом та предметом. РН 2. Здатність застосовувати юридичну конструкцію складу кримінального правопорушення як нормативно-правову підстава кваліфікації.
ПРН1.1.Визначати індикатори якості й ефективності юридичної практики.	№ 3	РН 24. Здатність до юридичного закріплення кваліфікації у процесуальних актах застосування кримінально-правових норм. РН 13. Здатність кваліфікувати кримінальні правопорушення при конкуренції кримінально-правових норм як частини та цілого, загальної та спеціальної норми.
ПРН1.2. Демонструвати знання й розуміння проблематики глобалізації в контексті розвитку сучасних правових систем.	№1	РН 4. Опанування принципами кваліфікації кримінальних правопорушень.
ПРН1.3. Аналізувати механізми публічно-правового і приватно-правового регулювання в	№2	РН 6. Здатність тлумачити кримінальний закон. РН 18. Здатність кваліфікувати кримінально протиправні посягання на непридатний об'єкт та посягання з непридатними засобами.

РН НД 3.			•							
РН НД 3.		•								
РН НД 4.					•					
РН НД 6.				•						
РН НД 7.									•	
РН НД 14.			•							
РН НД 17.							•			
РН НД 1.3.								•		
РН НД 1.5.		•								•
Модуль 3										
РН НД 1.							•			
РН НД 2.					•					
РН НД 3.		•								
РН НД 6.						•				
РН НД 7.									•	
РН НД 13.			•							
РН НД 1.6.						•				